

Львівська
економічна
фондація

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ
СУЧАСНОСТІ ТА СТРАТЕГІЇ
ІННОВАЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

18-19 березня 2016 року

Львів

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ЛЬВІВСЬКА ЕКОНОМІЧНА ФУНДАЦІЯ»

ОБЩЕСТВЕННАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ
«ЛЬВОВСКАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ФУНДАЦИЯ»

**ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ
СУЧАСНОСТІ ТА СТРАТЕГІЇ
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ**

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
(Львів, 18-19 березня 2016 року)

ЧАСТИНА I

**ЭКОНОМИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ
СОВРЕМЕННОСТИ И СТРАТЕГИИ
ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ**

Материалы
Международной научно-практической конференции
(Львов, 18-19 марта 2016 года)

ЧАСТЬ I

Львів
2016

УДК 330.34(063)
ББК 65.011я43
Е 45

Економічні проблеми сучасності та стратегії інноваційного розвитку економіки: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 18-19 березня 2016 року) / ГО «Львівська економічна фундація». – Львів: У 2-х частинах. – Львів: ЛЕФ, 2016. – Ч. 1. – 140с.

Экономические проблемы современности и стратегии инновационного развития экономики: материалы Международной научно-практической конференции (Львов, 18-19 марта 2016 года) / ОО «Львовская экономическая фундация». – Львов: В 2-х частях. – Львов: ЛЭФ, 2016. – Ч. 1. – 140 с.

УДК 330.34(063)
ББК 65.011я43
Е 45

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

© Колектив авторів, 2016
© Львівська економічна фундація, 2016

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Алексеевська Г.С. ТЕОРЕТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТНК.....	7
Сідуняк О.В., Бойчук Т.С. СОЦІАЛЬНА СФЕРА: СКЛАДОВІ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ	10
Голубка М.М. ЕКОНОМІЧНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ВАЖЛИВІСТЬ, СТАН, РОЗВИТОК	13
Голубка С.М., Абабков В.В. НАЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТУПУ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО РИНКУ	16
Пустовойт О.В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗРОСТАННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ В КОНТЕКСТІ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ УКРАЇНА – ЄС	19

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Гужва І.Ю. ГЛОБАЛЬНІ ЛАНЦЮГИ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКЛИКИ ДЛЯ КРАЇН СВІТУ	23
Іванов Є.І. ПОКАЗНИКИ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ГЛОБАЛЬНИХ ЛАНЦЮГІВ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ.....	26
Карагуца Е.В. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФІНАНСОВИХ СИСТЕМ КАНАДИ, НОРВЕГІЇ, САУДІВСЬКОЇ АРАВІЇ ТА США	30
Карасьова Н.А. НЕТАРИФНІ ЗАХОДИ РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ АГРОПРОДОВОЛЬЧИМИ ТОВАРАМИ.....	33
Литвин А.С. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ В СФЕРІ ЕНЕРГЕТИКИ.....	36
Налбандян Н.А. СТРАТЕГІЇ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ СИРОВИННИМИ ПРОДОВОЛЬЧИМИ ТОВАРАМИ: БАЗИС	38

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Буга Н.Ю. АНАЛІЗ РИНКУ БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ	42
---	----

Бугасенко Н.М. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНЦІЇ НА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ РИНКАХ	46
Данилишин М.С. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ЦУКРУ НА ЗОВНІШНІХ РИНКАХ.....	48
Кочарян І.С. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОТРЕБИ ЕКОНОМІКИ У ФАХІВЦЯХ З ВИЩОЮ ОСВІТОЮ.....	52
Кубатко О.В. СЕРЕДНЬОМАСШТАБНІ ФЛУКТУАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	55
Нечипоренко В.В. ОЦІНКА КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ МОЛОКОПРОДУКТОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ ПОРІВНЯНО З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ УКРАЇНИ	58
Тимчак В.С. ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧИХ ІННОВАЦІЙ ВИРОБНИЦТВА КОРМІВ З ВІДХОДІВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	61
Федоришин М.М. ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК	65
Яценко Ю.А. РОЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРОСФЕРИ.....	67
СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ	
Федорюк А.Л., Бойчук Т.С. ПРОБЛЕМИ ПРИПИНЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	69
Висоцький А.Л., Петльований А.С. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЇХ РИНКОВОЇ ВАРТОСТІ.....	72
Вишнівська Б.В., Петренко Т.А. ВПЛИВ ЗОВНІШНІХ ЧИННИКІВ НА ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ	75
Гаврисевич А.С. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	77
Дібрівний І.О. ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА РІВЕНЬ ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ	80
Дідик А.М. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ ВАЖЕЛІВ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	84

Смельянов О.Ю. МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	87
Житченко Г.О. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ПІДПРИЄМСТВА І ПРОБЛЕМИ ЙОГО ФОРМУВАННЯ	90
Кириченко А.О. ПОСЕРЕДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ У ВИДАВНИЧО-ПОЛІГРАФІЧНОМУ КОМПЛЕКСІ	93
Китриш Е.Ю. СУЩНОСТЬ И СОДЕРЖАНИЕ УПРАВЛЕНИЯ ЦЕПЯМИ ПОСТАВОК	95
Климчук А.О. ВИНАГОРОДЖЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ МОТИВАЦІЇ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ПЕРСОНАЛУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	99
Коваленко А.А. УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМ РОЗВИТКОМ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ...	102
Колотова Н.Б. КРАУДФАНДІНГОВІ ПЛАТФОРМИ – МАЙДАНЧИК РОЗРОБКИ І КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ	104
Кочкодан В.Б. ПРОБЛЕМИ ПРОВЕДЕННЯ КОМПЛЕКСНОЇ ОЦІНКИ ХАРАКТЕРИСТИК КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	107
Овсянникова Н.В. ПРОБЛЕМЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ	109
Онїкієнко Н.В. ПЕРЕРОБНА ПРОМИСЛОВІСТЬ В ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ ДЕРЖАВИ	111
Пейчева Л.В. ПОДХОДИ К ФОРМИРОВАНИЮ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛА ПРЕДПРИЯТИЙ.....	115
Петрушка Т.О., Гимон Б.І. ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ НА ЗАСАДАХ ВИБОРУ НАЙКРАЩОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЇЇ ВИГОТОВЛЕННЯ З УРАХУВАННЯМ ЧИННИКА РИЗИКУ	118
Підвальнюк О.П. ОСОБЛИВОСТІ ЦІНОУТВОРЕННЯ БРЕНДОВИХ ТОВАРІВ	121
Samartseva A.Ye. CONTROLLING SYSTEM AS A MAIN TOOL TO INCREASE EFFICIENCY OF ENTERPRISE	124
Старченко М.В. ВЛИЯНИЕ ПРОИЗВОДСТВЕННОЙ ПРОГРАММЫ НА ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ СТРОИТЕЛЬНОГО ПРЕДПРИЯТИЯ	127

Федорович І.В., Запухляк І.Б.
СКОРОЧЕННЯ ВТРАТ ГАЗУ ПРИ АВАРІЯХ – ОДИН ІЗ ШЛЯХІВ
ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ГАЗОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....129

Шендерівська Л.П.
ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК
ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ131

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Дем'ян Я.Ю.
РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
У ЗНИЖЕННІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РИЗИКІВ135

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Алексєєвська Г.С.

студентка

Одеського національного університету

імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТНК

Транснаціоналізація є одним з найпоширеніших явищ сьогодення, в якому головне місце займають ТНК. За визначенням ООН, ТНК – це «підприємства, що є власниками, або такими, що контролюють виробництво товарів і послуг за межами країни, в якій вони базуються» [1, с. 10].

Транснаціональні корпорації (ТНК) є одним з головних суб'єктів міжнародних політичних та економічних відносин і формою, що втілює в собі, всі види сучасного міжнародного бізнесу. Теорії транснаціональних корпорацій вивчають причини виникнення ТНК і їх подальшого розвитку.

Дослідження діяльності ТНК є відносно «молодим» напрямком в економічній науці. Термін «Транснаціональна корпорація» виник як компроміс в ході переговорів про мандат діяльності ООН в питанні обмеження діяльності міжнародних монополій в країнах що розвиваються, і був введений в науковий обіг документами ЮНКТАД.

Осмилення розвитку транснаціональних корпорацій з теоретичної точки зору почалось ще в 30-х роках ХХ століття з досліджень Д. Вільямса, який «показав наявність протиріч між неокласичною теорією міжнародної торгівлі і розвитком міжнародного виробництва та М. Бая, який досліджував ефективність вертикально інтегрованих компаній. Він у своїх дослідженнях показав, що для підвищення ефективності діяльності підприємств нафтової промисловості доцільним є введення вертикального управління всіма стадіями виробництва, яке можливе тільки в рамках однієї компанії або картелю» [2, с. 13].

Новий етап в дослідженні проблематики транснаціоналізації господарства почався в 60-х роках минулого століття. У 1966 р. Вернон створив теорію «міжнародного життєвого циклу продукту» [3, с. 37]. Ця теорія відображала реальність 60-х рр., коли розроблені для американського ринку товари почали поступово поширюватися в інших країнах. Теорія міжнародного життєвого циклу продукту стверджує, що деякі види продукції проходять цикл, що складається з чотирьох етапів – впровадження, зростання, зрілість і занепад; виробництво цієї продукції переміщується з країни в країну залежно від етапу циклу. Перша стадія (впровадження) – товар з'являється в одній з декількох країн. На стадії зростання – країна починає експортувати товар, оскільки він завойовує прихильників як у

Розвиненість вторинного ринку устаткування, організаційних форм інвестування, зменшення капіталомісткості інноваційних технологій сприяє інвестиційному розвитку поліграфічної галузі, а для забезпечення окупності інвестицій потрібно реалізувати заходи, спрямовані на підвищення конкурентоздатності продукції і підприємства, що дозволить розширити ринки збуту, збільшити обсяг прибутку та ринкову вартість підприємств.

Сучасні умови господарювання потребують систематичного і комплексного впровадження інновацій для забезпечення ефективного управління процесом інвестиційного розвитку.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] : [офіц. сайт]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>. – Назва з екрана.
2. Державний комітет телебачення і радіомовлення України [Електронний ресурс] : [офіц. сайт]. – Режим доступу : http://comin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=124783&cat_id=857. – Назва з екрана.
3. Christina Cramer. Service Innovation and Service Design in the German Printing Industry [Electronic resource] / Christina Cramer, Christiane Hipp. – Access mode : URL:http://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-21723-4_16#page-1. – Title from screen.
4. Innovative Digital Textile Printing Applications – A Contribution to Sustainability and Customization [Electronic resource] / M. Korgler, D. Güntzel, M. Lutz, C. Steinem, M. Ernst, M. Rabe. – Access mode : URL:<http://www.itma.com/docs/default-source/downloads/speakers-platform-presentations/16-nov.-day-2/1-michael-korgler.pdf?sfvrsn=2>. – Title from screen.

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Дем'ян Я.Ю.

*старший викладач кафедри менеджменту
та управління економічними процесами
Мукачівського державного університету
м. Мукачево, Закарпатська область, Україна*

РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У ЗНИЖЕННІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РИЗИКІВ

Вирішальним напрямом державної інвестиційної політики аграрного сектору є формування системи захисту капіталів інвесторів. Очевидно, що збільшення обсягу інвестицій залежить від покращення макроекономічної ситуації в Україні загалом та від розробки центральними, обласними органами і органами місцевого самоврядування дієвих механізмів удосконалення економічного, нормативно-правового, інформаційного забезпечення, пов'язаного з державним управлінням інвестиційною діяльністю як потужним стимулятором розвитку ринкових відносин зокрема.

Реалізація інвестиційної діяльності держави повинна враховувати суспільні інтереси. У зв'язку з цим українським законодавством передбачається державне регулювання інвестиційної діяльності. Україна, будуючи демократичну державу та ринкову економіку, сформувала свою грошову і банківську систему, а це надійний фундамент для фінансової стабілізації, що формує базові умови для розгортання інвестиційної діяльності в країні.

Головними завданнями органів державного управління щодо регулювання інвестиційної політики в Україні, зокрема аграрного сектору на найближчу перспективу є: збільшення обсягів капітальних вкладень суб'єктів господарювання за рахунок прибутку і нової амортизаційної політики; посилення впливу держави на активізацію інвестиційного процесу через збільшення обсягів бюджетного фінансування капітального будівництва великих інфраструктурних об'єктів і введення кредитних основ бюджетного фінансування інвестицій; створення умов для залучення довгострокових кредитів комерційних банків, упорядкування діяльності інвестиційних і інноваційних фондів, перехід від сертифікації до грошової приватизації; збільшення інвестиційних ресурсів, що формуються на фондовому ринку і за рахунок заощаджень населення; введення економічного механізму страхування ризиків внутрішніх і зовнішніх інвестицій; утворення відповідних інститутів з питань інтеграції промислового і банківського капіталу, мобілізації засобів під ефективні інвестиційні проекти в пріоритетні галузі економіки.

За умов економічної кризи важливе значення для формування інвестиційної політики аграрного сектору має державна підтримка реалізації інвестиційних проектів розвитку пріоритетних виробництв, а також впровадження економічних регуляторів активізації внутрішньої інвестиційної активності. Незадовільний стан інвестиційного забезпечення в сільському господарстві викликаний міжгалузевими диспропорціями в економіці, які обумовили майже шестикратний диспаритет цін на ресурси і продукцію галузі, й істотним скороченням державних інвестицій у сільськогосподарське виробництво та соціальну сферу сіл України.

У сучасних умовах розвитку української економіки проблема залучення інвестицій є особливо гострою. Основними причинами тут є нестабільність податкового режиму, падіння курсу національної валюти, низька купівельна спроможність значної частин населення. Тому для капіталовкладників, які мають справу з вітчизняним ринком, особливо важливо реально оцінювати можливий вплив інвестиційних ризиків.

Інвестиційна діяльність здійснюється з метою отримання прибутку, та як правило не враховує інтереси суспільства в цілому, територіальної громади, окремих прошарків населення щодо безпечних і належних умов життя й праці. Аграрний сектор України потребує значних інвестиційних надходжень, але, не зважаючи на цей факт, інвестори побоюються вкладати значні кошти через низьку прибутковість та високі ризики в цій галузі. Проте останніми роками в сільському господарстві намітилася тенденція до зростання обсягів інвестицій, однак їх обсяг і рівень ефективності недостатні.

Забезпечення стабільних темпів розвитку аграрної України в середньо- та довгостроковій перспективі потребує вирішення фундаментальних проблем: прискореного інвестування завдяки реалізації державних заходів щодо запровадження ефективних механізмів залучення коштів населення, доходів від приватизації та створення сприятливих умов для внутрішніх і прямих іноземних інвестицій; реалізації з боку держави ефективних інституційних перетворень у напрямку реформування інститутів власності, створення ринкової інфраструктури, оптимізації пільгового оподаткування при зменшенні податкового тягара для виробників-аграріїв та іноземних інвесторів.

Для сільськогосподарських товаровиробників урядом уже було запроваджено ряд пільг, які істотно впливають на підвищення інвестиційної привабливості агропромислового сектора економіки: оподаткування за нульовою ставкою ПДВ операцій із продажу переробним підприємствам м'яса та молока; виплата дотацій переробним підприємствам на закупівлю у сільськогосподарських товаровиробників м'яса та молока; звільнення сільськогосподарських підприємств від сплати ПДВ на реалізовану переробним підприємствам іншу сільськогосподарську продукцію і акумулювання цих коштів на спеціальному рахунку та використання їх на розширене відтворення виробництва; звільнення від оподаткування сільськогосподарської продукції власного виробництва, що видається селянам у вигляді орендної плати за користування земельними паями.

У світовій практиці напрацьовано універсальний набір заходів, які більшою або меншою мірою використовуються для залучення іноземного капіталу. Серед них найбільш сприятливими є такі методи стимулювання іноземних капіталовкладень [3, с. 38]: податкові стимули: встановлення прямих додаткових пільг, відстрочка сплати податків за інвестування капіталу; стимули, пов'язані з амортизаційними відрахуваннями; «податкові канікули», які встановлюються на строк від 2 до 10–15 років; звільнення від сплати митних процедур по імпорту обладнання, сировини, комплектуючих виробів; фінансові стимули: різного роду субсидії, позики, кредити і гарантії їх надання, державне страхування; нефінансові стимули, спрямовані на створення загальних умов ефективного функціонування іноземного капіталу; забезпечення необхідними факторами виробництва, інформацією та службами управління щодо розвитку транспорту та інших комунікацій.

Інвестиції в свою чергу є воротами науково-технічного прогресу. Для вирішення проблеми зниження ресурсо- і енергосмності виробництва чи надання послуг можливо тільки шляхом широкого впровадження нових технологій, сучасної техніки, зв'язавши воедино інтереси наукових досліджень і практику через потреби ринку. У ринкових умовах на нових технологіях і новій техніці можна тільки тоді отримати прибуток, коли вони сприятимуть поліпшенню життя населення.

Позитивно впливає на залучення іноземних інвестицій співробітництво і допомога Україні з боку Міжнародного валютного фонду й інших міжнародних організацій. Указом Президента України створена Консультаційна рада з питань іноземних інвестицій в Україні.

Однак, незважаючи на створену визначену законодавчу базу, інституційну інфраструктуру, привабливість економічного потенціалу областей України, надходження іноземних інвестицій в Україну – незначні. У порівнянні з країнами Східної Європи обсяг іноземних інвестицій, що надходять в економіку України, у 5–12 разів менше.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Бутко М. Сучасна проблематика оцінки інвестиційної привабливості регіону / М. Бутко, С. Зеленський, О. Акименко // Економіка України. – № 11. – 2011. – С. 30–37.
2. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом : [моногр.] / А.А. Пересада. – К. : Лібра, 2002. – 472 с.
3. Вінченко І.І. Інвестиційна діяльність аграрних підприємств : монографія / І.І. Вінченко. – Донецьк : Юго-Восток, 2010. – 444 с.
4. Щербан Т.Д. Чинники вкладення прямих іноземних інвестицій та їх вплив на економічне зростання / Т.Д. Щербан, В.В. Гоблик, Г.В. Щербан // Проблеми сучасної економіки : збірник матеріалів Міжнародної Науково – практичної конференції (11–12 грудня 2015 року) – Запоріжжя, 2015. – Ч. III. – С. 10–13.